

Örök vagy

Imádkozom Istenhez, hogy higgyen ebben az igazságban, mert ez az ember embert teremtett, mindenben megpróbálták, de őt is jóváhagyták, mert mindenben engedelmeskedett Istennek, egészen a halálig, amiért életet kapott: feltámadt a halálból és mindenki üdvössége lett, aki hisz.

Örök vagy

Hová fogsz menni az örökkévalóságig?

Ez egy olyan kérdés, amelyre kevesen tudnak válaszolni, de a Biblia megmutatja, hova fognak menni az emberek, amikor belépnek az örökkévalóságba. Ha az ember Jézust egyedüli és szuverén Urának és megváltójának ismeri el, inkább ha úgy véli, hogy Jézus Krisztus az élő Isten Fia, mert az örökkévalóságban Ő volt Isten, akkor megfosztotta magát dicsőségétől és testté vált), ugyanolyan szenvedélyeknek volt kitéve, mint az emberek, mégsem vétkezett; aki az elválasztás gátja miatt halt meg, amely Isten és az emberek között létezett (bűn) és felkelt a harmadik napon, az biztos, hogy egy ilyen ember az örökkévalóságban örökké létezik, teljes közösségben Istennel.

Azonban, ha nem hiszel a fent kifejtett igazságban, akkor örökre elidegenednek Istentől.

Isten egy olyan projekt részévé alkotta az embert, amelyet magában megalapított, és mivel Isten örökkévaló, az ember nem lehet átmeneti, vagyis egyszer csak kioltható, ezért Isten adott neki valamit (a lehetet) az életé)

„És az Úr Isten formálta az embert a föld porából, és lehelte orrába az élet leheletét; és az ember élő lélekké

lett "(1Móz 2: 7).

Az élet lehelete, amelyet az ember birtokol, közvetlenül Istentől, az Örökkévalótól származik, hamarosan nem oltja el, marad az örökkévalóságig.

Az ember megteremtése előtt Isten megteremtette a földet, és miután létrehozta, átruházta uralmát rajta:

„És Isten azt mondta: Tegyük az embert a mi képünkre, hasonlatosságunkra; és uralkodj a tenger halain, az ég madarain, a jóságokon, az egész földön és minden hüllőn, amely a földön mozog "(Ter 1:26).

Ezután kellemes helyet készített az ember számára:

„És az Úr Isten kertet vetett Édenben, a keleti oldalon; és oda tette az általa megformált embert. És az Úr Isten minden fát arra készített, hogy kinőjön a földből, ami tetszett a szemnek és jó volt az élelemnek; és az élet fája a kert közepén, valamint a jó és a rossz megismerésének fája "(1Móz 2: 9).

Az ember élvezte az Istennel való törődést és a közösséget:

„És az Úr Isten azt mondta: Nem jó, ha az ember egyedül van; Megfelelő segítőt készítetek számára. Amikor tehát az Úr Isten a földből minden vadat és minden égi madarat megformált, Ádámhoz vitte őket, hogy lássa őt, ahogy ő hívja; és bárhogy is hívta Ádám az egész élő lelket, az volt a neve "(1Móz 2:18 -19).

„... ahol az Úr Lelke van, ott van szabadság" (2Ko 3:17), és ahogy az várható volt, Isten szabadságot adott az embernek: „És az Úr Isten megparancsolta az embernek, mondván: A kert egész fájából szabad enni ..." (1Móz 2:16).

És megmutatta neki az életet és a halált: az életnek engedelmeskednie kellett neki, vagyis az ember egységben maradt Istennel, mert Isten élet, a halál pedig nem

engedelmeskedett neki, mert az engedetlenség Istentől való elváláshoz, vagyis halálhoz vezetett.

„De ne egyetek a jó és a rossz megismerésének fájáról; arra a napra, amikor eszel belőle, biztosan meghalsz ”(1Móz 2:17).

Átfogalmazva: Amíg Ádám nem evett a jó és a gonosz megismerésének fájától, egyesülne Istennel (élve), ha eszik, elszakadna Istentől (halott). Az elhatározás egyértelmű volt: ne egyél, hogy élhess!

Láthatja Isten szeretetét és az ember iránti törődését ezekben a bibliai szakaszokban?

Ádám azonban nem vette észre, mert amikor a kígyó azt mondta: „Biztosan nem halsz meg” (1Móz 3: 4), hitt a kígyóban és megette a gyümölcsét.

És ki volt a kígyó? Gondolkodó angyal volt, aki éppen ezért veszítette el fejedelemségét, mert arra vágyott, amit Isten javasolt magában, és az ember része lesz ennek. Nézze meg, mit tervezett ez az angyal:

„Felmegyek a felhők magaslatára, és olyan leszek, mint a Legmagasabb” (Iz 14:14).

De nézze meg, mit javasolt Isten az embernek:

„És Isten azt mondta: Készítsünk embert a mi képünkre, hasonlatosságunkra ...” (1Móz 1:26).

A Sátán nem akart ember lenni, hanem Isten hasonlatosságát akarta, mert a hasonlóság nagyobbá tette az angyaloknál

„És azt mondtad a szívedben: Felmegyek a mennybe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, és a gyülekezet hegyén az észak oldalán ülök” (Iz 14:13).

Isten csillagai itt angyalokra utalnak.

Amikor az ember elhitte, amit Sátán mondott, és figyelmen kívül hagyta Isten szavát: „biztosan meghalsz”, akkor „igazságtalanságot” követett el. Ezzel a cselekedettel Ádám eladta magát a bűn rabszolgájaként, és mindazokat, akiknek születniük kellett, el is adták, vagyis Ádám sértése miatt minden ember vétkezett:

„Mivel mindenki vétkezett és elmarad Isten dicsőségétől” (Róm 3:23), mindannyian el vannak választva Istentől.

És ettől a pillanattól kezdve az ember elítélhetővé, megrovássá vált, vagyis elítélt, meghalt, örökre elidegenedett az élettől, mert lelke van, amely örökké létezni fog, még a porba való visszatérés után is.

De Isten célja nem állhat le, és Isten abban a szeretetében, amellyel az embereket szerette, hatalmas üdvösséget nyújtott: saját Fiát, aki megfosztotta dicsőségét „De kiüresítette magát, szolga alakját öltött, olyan lett, mint az emberek” (Fil 2: 7), és olyan lett, mint az emberek, hogy az embernek ismét lehetősége legyen hasonlónak válni Isten.

Szükség volt az igazságosság megteremtésére: kezdetben egy bűn nélkül teremtett ember nem hitt Isten szavában, de megfelelő időben egy másik bűn nélküli ember engedelmeskedett Isten szavának.

„Mert mintha egy ember engedetlensége miatt sokan bűnössé válnának, úgy egy engedelmissége által sok igaz lesz” (Róm 5:19); “Mert ahogyan a halál ember által következett be, úgy a halottak feltámadása ember által történt” (1Ko 15:21).

De hogyan történne ez, ha mindenki vétkezne?

Istennek emberré kellett válnia, és ezért született Jézus szűzből, Isten ereje által.

Imádkozom Istenhez, hogy higgyen ebben az igazságban, mert ez

az ember embert teremtett, mindenben megpróbálták, de őt is jóváhagyták, mert mindenben engedelmeskedett Istennek, egészen a halálig, amiért életet kapott: feltámadt a halálból és mindenki üdvössége lett, aki hisz.

És mindazok igazak, akik hisznek Krisztusban, mert együtt halnak meg Krisztussal „Mert aki meghalt, megigazul a bűntől” (Róm 6: 7), és feltámad vele. A bűnös természet kialszik, és az ember halottá válik a bűnre, de él az Istennek

„Tehát ti is meghaltatok a bűnnek, mégis éltetek Istennek a mi Urunk Krisztus Jézusban” (Róm 6:11),

Mert feltámadt Fiával, Jézus Krisztussal

“EZÉRT, ha már feltámadtatok Krisztussal, keressétek azokat a dolgokat, amelyek fent vannak, ahol Krisztus ül Isten jobb kezén” (Kol 3: 1).

Ha hiszed ezt a szót, akkor megmenekülsz az örök kárhozattól, vagyis Istennel közösségben lépsz az örökkévalóságba. Örök élet!

Képes vagy hinni Jézus Krisztusban?

„Tudni: Ha szájjal vallod az Úr Jézusnak, és a szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halálból, akkor üdvözülsz” (Róm 10: 9).